

“...nu încetăm să ne rugăm pentru voi ...”

Coloseni 1:9

LA MULȚI ANI!

1 Rodica Rață	15 Simona Crăciun - IM
2 Alina Popa	22 Mărioara Călin
3 Rodica Truică	24 Daniela Popa
4 Vasile Vătămă	25 Elvira Popa
5 Martin Ștețco	27 Adina Morar
7 Vasile Stoica	28 Cosmin Popa
8 Vasile Gaga - SM	29 Alex Hanus
Gheorghe Tomulea - IM	Nicolae Popa
9 Salomia Popa	30 Cornelia Dobrei
10 Florin Dobrei	
11 Doina Memete	

Notă: IM – Iecea Mare; SA-Sânandrei; SM-Sânnicolau Mare;
SS – Sânmartinu Sârbesc

Programul districtului Timișoara III

Mart.	4	11	18	25
IM	Sf. Cină	local	Cosmin Popa	local
SA	Florin G.	Sf. Cină	Petre Dolga	Ghe. Ivanic
SM	Liliana Sucitu	Costel Robu	Sf. Cină.	Costel Robu
SS	C. Popa	Sandu Hanus	Maria Postică	Dan T. Sf. Cină, h.17
Fibiș		Sf. Cină, h.16		
CR	Marius M	Marius M	Marius M	local

Notă: IM – Iecea Mare; SA-Sânandrei; SM-Sânnicolau Mare;
SS – Sânmartinu Sârbesc; CR – Cornești

PROGRAM

martie 2017

Prezbiter de servicii: Sandu Hanus

Sabatul I (4 martie)

soarele apune la 18²⁴

Vineri, h 19	Marius Morar	diacon: Dorel A.
Sabat, h 11	Daniela Popa	povestire copii: ----
Sabat, h 17	Alina Popa	

Școala de Sabat, h 9: Sandu Hanus - instructor coordonator

Sabatul II (11 martie)

soarele apune la 18³⁴

Vineri, h 19	Marius Morar	diacon: Aurel B.
Sabat, h 11	Liliana Sucitu	povestire copii:
Sabat, h 17	Petre Dolga	Aneta Baidoc

Școala de Sabat, h 9: Florica Gornic - instructor coordonator

Sabatul III (18 martie)

soarele apune la 18⁴³

Vineri, h 19	Marius Morar	diacon: Cornel C.
Sabat, h 11	Janos Demeny	povestire copii:
Sabat, h 17	Janos Demeny	Lăcrămioara C-tin

Școala de Sabat, h 9: Lia Pavel - instructor coordonator

Sabatul IV (25 martie)

soarele apune la 18⁵³

Vineri, h 19	Marius Morar	diacon: Iacov C-tin
Sabat, h 11	Sf.Cină-Marius M	povestire copii:
Sabat, h 17	Cosmin Popa	Diana Martonfi

Școala de Sabat, h 9: Liliana Sucitu - instructor coordonator

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea

Program

pliant

Districtul Timișoara III

www.sperantatm.adventist.ro

MARTIE

2017

AN XVII, nr.3 (203)

Gândul lunii:

Trebuie să credem nu pentru că vedem sau simțim că Dumnezeu ne ascultă. Trebuie să ne încredem în făgăduințele Lui. Când venim la El în credință, fiecare cerere pătrunde în inima lui Dumnezeu. Când am cerut binecuvântările Lui, trebuie să credem în același timp că le primim și să-i mulțumim că le-am primit. Apoi să ne vedem de îndatoririle noastre, siguri fiind că binecuvântarea se va da atunci când vom avea mai mare nevoie.

Ellen G. White, *Hristos, lumina lumii*, cap. 20 –
Numai dacă vedeți semne și minuni

Info:

- 4 mart. – Ziua de rugăciune a femeii
- 11 mart. – Sabatul Spiritului Profetic
- 11-18 mart. – Săptămâna de rugăciune a tineretului
- 18 mart. – Sabatul misiunii pentru tineret

Pagina pastorului

Marius Morar

Hristos, lumina lumii – pasaje selectate

Cap. 20 – Numai dacă vedeți semne și minuni

Vestea despre revenirea lui Hristos la Cana s-a răspândit prin toată Galilea, dând speranță celor suferinzi și nenorociți. În Capernaum veștile au ajuns la un nobil iudeu care era ofițer în slujba împăratului. Un fiu al acestui slujbaş era bolnav de o boală care părea să nu aibă leac. Medicii îl sortiseră morții; atunci când tatăl a auzit de Isus, s-a hotărât să-l ceară ajutor.

Ajungând la Cana a găsit o mare mulțime în jurul lui Isus. Cu inima nerăbdătoare și-a făcut loc până la Mântuitorul. Credința lui a început să tremure când a văzut numai un om îmbrăcat simplu, plin de praf și obosit de călătorie. A început să se îndoiască dacă Acesta ar putea face lucrul pe care el voia să-i ceară; cu toate acestea a cerut să vorbească cu Isus, i-a povestit pentru ce a venit și a rugat pe Mântuitorul să vină cu el acasă.

Înainte ca acest slujbaş să plece de acasă, Mântuitorul văzuse durerea lui. El mai știa că tatăl își puse în minte anumite condiții ca să creadă în Isus. Dacă cererea lui nu avea să fie împlinită, nu avea să-l primească drept Mesia. În timp ce slujbaşul disperat aștepta răspunsul, Isus a zis: "Dacă nu vedeți semne și minuni cu nici un chip nu credeți".

Omul de neam bun avea totuși oarecare credință, pentru că el venise să ceară cea mai prețioasă dintre binecuvântări, după părerea lui. Isus avea de dat un dar mai mare. El dorea nu numai să vindece copilul, dar să facă și pe slujbaş și familia lui părtaș la binecuvântările mântuirii și să aprindă o lumină în Capernaum, care în curând va avea să fie câmpul Său de activitate.

Ca un fulger, cuvintele Mântuitorului au făcut lumină în inima omului de neam bun. El și-a dat seama că motivele din care căuta pe Isus erau egoiste. Credința lui oscilantă i-a apărut în adevărul ei caracter. Plin de durere și-a dat seama că îndoiala putea să coaste viața fiului său. A simțit că era în fața Cuiva care putea să citească gândurile și căruia totul Îi era cu

putință. În disperarea sa a strigat: "Doamne, vino până nu moare micuțul meu!"

Ca și Iacov a biruit. Mântuitorul nu poate pleca de lângă un suflet care se prinde de El, cerând cu stăruință ajutor în nevoia lui. "Du-te, i-a zis El, fiul tău trăiește". Nobilul a plecat de la Mântuitorul cu o bucurie și o pace pe care el nu o cunoscuse niciodată mai înainte. Nu numai că avea încredere că fiul lui se va face bine, dar cu o credință puternică s-a încrezut în Hristos ca Răscumpărător.

Omul de neam bun dorea să cunoască mai mult despre Hristos. După ce mai târziu a auzit învățăturile Lui, el împreună cu toți ai casei au devenit ucenici. Durerea lor a fost sfințită spre convertirea întregii familii.

Acela care a binecuvântat pe omul de neam bun din Capernaum vrea tot așa de mult să ne binecuvânteze și pe noi. Dar, ca și tatăl îndurerat, noi căutăm pe Mântuitorul de multe ori din dorința de a câștiga bunuri pământești. Noi avem încredere în iubirea lui numai când se împlinesc cererile noastre. Mântuitorul vrea să ne dea binecuvântări mai mari decât acelea pe care le cerem; și întârzie cu răspunsul, ca să ne poată arăta răutatea din inimă și nevoia cea mare pe care o avem de harul Lui. El vrea să renunțăm la egoismul care ne face să-L căutăm.

Programul pastorului Marius Morar

Mart.	4	11	18	25
Vs	Tm III	Tm III	Tm III	Tm III
SD	Iecea M.	Sân-andrei	Sânnic. Mare	Tm III
S DM	Corneș-ti	Corneș-ti	Corneș-ti	Sânmart. Sârbesc

În cursul săptămânii:

Petrovaselo, studii biblice: 7; 21

Pastila de sănătate

Carnea ca aliment

Răzvrătirea și pedeapsa primită pentru aceasta

Dumnezeu a continuat să-i hrănească pe israeliți cu pâine căzută din cer; ei însă nu au fost mulțumiți. Apetitul lor stricat dorea carnea pe care Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, nu fusese de acord ca ei s-o consume. [...] Însă Satana, sursa bolii și a nenorocirii, îi ispitește pe cei din poporul lui Dumnezeu cu ceea ce este sigur că îi va aduce cel mare succes. El are controlul asupra apetitului din vremea când a ispitit-o cu succes pe Eva, făcând-o să mănânce din fructul oprit. La început, el a venit cu ispita la egiptenii care se atașaseră poporului Israel și i-a incitat la cârtiri și revoltă. În curând aceste cârtiri s-au răspândit în tot poporul.

Să spui poporului: „Sfințiți-vă pentru mâine, și aveți să mâncați carne, fiindcă ați plâns în auzul Domnului și ați zis: ‘Cine ne va da carne să mâncăm? Căci noi o duceam bine în Egipt!’ Domnul vă va da carne și veți mânca. Aveți să mâncați carne nu o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci de zile, ci o lună întreagă, până vă va ieși pe nări, și vă veți scărbi de ea, pentru că n-ați ascultat de Domnul care este în mijlocul vostru, și pentru că ați plâns înaintea Lui, zicând: ‘Pentru ce am ieșit noi oare din Egipt?’”

Pe când carnea era încă în dinții lor, fără să fie mestecată, Domnul S-a aprins de mânie împotriva poporului; și Domnul a lovit poporul cu o urgie foarte mare” (Num. 11,16-23.31-33).

În această împrejurare, Domnul a dat poporului ceea ce nu era pentru cel mai mare bine al lor, pentru că ei voiau acest lucru. Nu voiau să accepte să primească de la Domnul acele lucruri care aveau să se dovedească a fi pentru binele lor. S-au dedat la cârtiri și revoltă împotriva lui Moise și împotriva Domnului pentru că nu primeau acele lucruri care aveau să se dovedească nocive pentru ei. Apetitul lor stricat îi stăpânea, iar Dumnezeu le-a dat carne, după cum doreau, și i-a lăsat să suporte consecințele satisfacerii poftelor lor senzuale. Friguri teribile au nimicit un număr mare de oameni din popor. Cei care purtaseră cea mai mare vină în cârtirile lor au fost uciși de îndată ce au gustat carnea pe care o poftiseră.

Ellen White, *Dietă și hrană* pp. 428-430